

СИЛА І БЕЗСИЛЛЯ.

Закінчив свої роботи всесвітній V. Конгрес Комуністичного Інтернаціоналу. Робота його йшла надзвичайно напружено: розважувалися величезною значення питання, які ставилися у всю широчину і без усяких замахів. Хвиля й помилки окремих секцій обговорювалися з запалом і революційною пристрасністю. Бо комуністичні партії скрізь вийшли з дитячого, а іншої й юнацького віку і від-правильності поведінки їх залежить безпосередньо масова робота. У наслідок-ж сутничні погляди і думки, моментами дуже гострої, маємо новий етап, маємо новий крок до перетворення колишнього бора революційної пропаганди комуністичних ідей у міжнародному розмірі, яким був Комінтерн першого періоду, до єдиної мовної Комуністичної Партії Всесвіту, що охоплює величезні маси революційного робітництва й селянства.

III. Конгрес Професійного Інтернаціоналу, робота якого в самому розгарі, проходить під тим самим знаком: під знаком масового робітничого руху, охолоненого Профінтерном. Профінтерн уже так мідно стоїть на ногах, уже так спав своїх прихильників, уже такі маси їх об'єднав навколо себе, що не б'ється ставити питання навіть про об'єднання з Амстердамським Інтернаціоналом профспілок у єдину міжнародну профспілкову організацію, знаючи, що коли-б таке об'єднання здійснилося, то в новій організації запанували-б ідеї Профінтерну, ідеї революційного робітничого руху, завоювавши її ті маси, що ними перебувають під впливом жовтих соціалістів.

Роспочалася, крім того й третя міжнародна нарада жителів комуністів. По складу нарада являється представницькою жінотвта всіх країн, національностей і рас. Проходить вона під знаком поширення комуністичної пропаганди серед жінок та втягнення їх, поставлених капіталістичним ладом в умови рабства, річей або ляльок, до активної революційної громадської діяльності. Склад наради вказує, яку рольову роботу вже пороблено, як глибоко вкоринилися, як широко розкинулася коріння комуністичного дерева.

Загальний висновок від цих з'їздів — один: проти капіталістичного світу повсталася ціла Величезна сила. Висновок цей тричі представлення, щоб було мені чим запитати за те, що яку дитину читати і писати по українськи. Я не є фахівцем у цьому, бо поківаючись сільському школярю мав би сказати хіба. Я працював через п'ять років в Німеччині в ковальській майстерні своєї праці одержав себе і своїх молодих братів і сестер та родини. За кілька часів родичів і родичів і злившись сиротою. Мої брати і сестри цілими в службу до багатих. Я взяв одного брата до себе до Німеччини. В Німеччині я заробив трохи грошей і поїхав далі в світ шукати щастя. Тамши ж робітничого шастя в капіталістичній державі немає. Я поїхав до Зау. Держав і вписався до Соціалістичної Партії. По роботі Соц. Партії виступав з організованими Комуністична Партія, до якої я належав і був її діяльним членом. Описав, як були погроми, а злістав арештований і мене викликали з той демократичної держави. В партії навчили мене товаришів робітничих завдань і класової боротьби. Навчили любити робітників і помагаги йому в тяжкій справі. Так от я, як некомпетентний учень спонукаю його функції. До моєї школи узяли 43 дітей. Минуло 6 місяців, як проваджу школу і бачу успіхи. Даво передачу вчителю історії й другі робітничі лекції. Це не сподобалося попови і він спровадив мене до школи-учителя. Я буду примушений шукати іншої праці. Хай буде як так. Добре, що в розподіл даю, як не буде знехаче, бо діти зможуть розуміти, хто їм ворог, а хто приятель і будуть давати працювати. Тимши мене те, що я зміг ту науку, що навчили мене товаришів, передали тим дітям, котрі ще її не розуміли. За три пари місяців я бачу багато користі.

Багато соди наїхало "нашої" наліпці злізлого інтелекту, багато з якої були навіть, як самі признаються, офіцерами У.Г.А. Але не цікава та інтелекція і не хоче замінити свого знання з нашим братом за малю. Хай, каже, запитати стільки, скільки я хочу. Наука коштує гроші. А не знає він один з другим, чи може той мужик запитати стільки, скільки він хоче. Ці інтелекції волять витирати по салюнах лавки та обкурювати українських вчителів. Він один з другим на те вчився. Він обіцяє, що буде жінити з дітьми, представляє дітьми скільки то років він ходив до гімназії, чим то він був при У.Г.А. і так забере її легко запровадуючи гроші і її відвоює честь і кинує а потім шукать другий. Потім ці інтелекції по салюнах та пригладують собі давні маси, великі розкоші: як вони старі приважили до стовпа за те, що бо вони свою уяву перед наслідком, як вони примусяли нагадати матір шлюб вона тримала свою 15-літню доньку, коли вони її насилували; побили жінці плечі нагаєм за те, що вилізла молоком своїм дітям, а не їм. Примо серце тріскає, як почнуть описувати халаси своїми сподадами. Пригладують ті прокліті маси та жалують, що так скоро все минуло.

Не раз приходить на ті інтелекції-робітничими, з теми українськими катями зводити дискусії. Вони це потрапляють хіати в провінції, де живуть українські колоністи і мантиги у них горять на "визві України", то на правительство Петрушевича. Але багато людей вже зрозуміли, що вони такі і той уряд Петрушевича. А колишній дає. Пригадуй така собака, почне ронити крокодиліть слюзи, наш халоборі почне й собі плакати, тай останні центи дає. А коли не має, то зичить в другий і дає "на Україну", бо вона біла, обдєрта. А того не знає, що той самий, що прийшов тепер збирати гроші, сам сї обдер. Обдер з майна, з чести свій рідний український народ, а тепер плаче та представляє себе, що він ковався за "визву України"; до них не вийти сину. А на ділі, це є поганя гинь, палєські людя, плаунки, які поганять своїми поступками все, що є українське. Ім хочеться війни. Ім хочеться розкоші. Ім хочеться грабівки, насильства, обманства та погоні. Почекайте панки. Не мене нас сука гнєля за вашу зраду і кривду заподіяну народами. Платєте ви зї своїми панками там, де перещ росте.

I. Ш. Недола. ФАШІСТАМ НЕПОВЕЛОСЯ. Виздор, Онт. Кілька днів перед днем 13. липня р. в. по'явилася в Виздор відозва, яку заповнені були ріжкими "народними" гаслами, закликаючи всю українську суспільність цієї місцевості на означення дєнь на віче. Відозва вилало якесь новонароджене січове товариство ім. Чупринки, яке запрошувало в них всіх "друзів Українців", як віче, на котрім-то буде промовляти "головиный отаман" січовиків в Канаді, В. Босий, а також представителі січи з Дітроїт. Місцеве українське січове робітництво, побачивши таку розмову, з охотою прийшло в означений день і час на віче. Огодині 2-їй половини дня по березі була виповнена робітничою публікою. Ось показується якийсь П. Скальський і заявляє, що не буде січове організації віче, котре він отворює. Ще не докінчив свого вступного слова а вже покинув головнього отамана Босого до слова. Зі сторони публіки сповисалися протести, шоби вибрати прєзидєнта з публіки. Скальський заявив, що сїч не вибирає нікого прєзидєнта на вічу, тому, що місце його займає все "січовий старшина". Це саме хотів потвердити "прєзидєнт" січи Земляк з Дітроїт, але зі сторони публіки встав один товариш і в кількох словах послав Земляка, доказуючи присутнім його чорну історію діяльності в Зау. Державих, де

ЖИТТЯ РОБІТНИКІВ І ФАРМЕРІВ В АРГЕНТИНІ.

Апостоле, Аргентина. Фабричний робітник в Аргентині не має цілком зарічку. Фабрик дуже мало. Якщо тріпляється яка поганенька фабрика, де робить 100 людей, то це вже велика. Під нею кожного дня стирь сьоба а то і тисяча робітників, котрі не мають праці. Голодні і холодні, ті ходять трути чекати чи не вивесуть, або вивезуть кого з той фабрики, шоб знати його місце. Коли вийде бос (по тутешньому калтас) і буде брати другу жертву до роботи, то тисячі очей просять: "бери мене, бо я голодний". Та бос взяв тільки одного. Товпа безробітних сплясують гірко і тихо шепче прокляти на свою долю. Описав розкошатиє кожний в свою сторону. А рано знов повторюється те саме. Живлять-ся хто чим може. Хто вижебрає кусок сухого хліба, а хто знайде в берді (басура) і так живуть з дня на день, аби більше до смерті. Життя таке мені добре відоме, бо я сам пережив його через два місяці. Як я приїхав сюди, то прийв з собою односторонній тим дозором? А було багато такш, що по три дні нічого не їли. Треба було останки дістати зі своїми товаришами неолоді. І так мусяли бігати покій найшли яке роботу. Жили ми в готелі "Нужди", як не ми назвали його. Був не плян під голім небом, де складані тайди. Там був наш нічліг. Голод, жахливі слюта були нашими найбільшими "приятелями". З ними трудно було коли розстатися. Шоб покинути те прокляте життя багато поновали самовбивства. Хто кидався до морської затоки і там шухав спокую, а хто злігав вночі під коліями возу, аби там під ними заспокоїти свої страждання. Підшавсь тільки витрепалі, котрих наді крївала, або ботуги.

Шукали вони собі тут полішення. Не знайшли його. З нуждою і голодом вони не розлучуються. Обробляють землю, друкть корчі дикого хворосту та кориня, зливають своїм потом і кровію землю і сіють кукурузу та рис. Щастя, коли воно вродить: тоді є хліб, кулєша і каша. Але багато трапляється так, що як не спалить сонше, то з'їдуть мурахи, або саранка. Коли вродить, то халоборі мусять його продати за тану ціну, бо знов мусять (так звана гіржажина) з'їзти в мішках чи на куші. Куші тоді користують, бо в той час вони купують по дуже низькій ціні. А халоборі цілий рік мусять купувати за гроші за недостатню ціну тау, якщо у него є ті гроші, а ні, то голодує. Пересічним харчем є тут кукурузняний мадай і мадаюха (кориня в виді хрону, запах має брароболь).

Люде живуть бідою і без всякої прєзидєнта. Трудно подібати чоловіка, шоби знав по українськи читати і писати. Діти виростають наліп діки. Школи є еспанські, примусові. Діти не всі ходять до еспанської школи. Не мають урбаня. Батьків тягнуть на кару (т. зв. мульта). Останню ковору продає батько і мусять заплатити. Школа побудована на віддалі кілька миль і діти поки зайдуть, то нема часу і вчитися. Часами дитина виходила школу і не вміє підписатися. Народ носиться по старокревоному. Штані і кафтан з білого полотна, самі собі як хто вміє так шве. Черевник ту мало хто має, хіба кориня і гиндляр. Замість черевник носить т. зв. шпаргати. Пляшова лєтені з шурка з верхи з полотна. Черкоти тут багато, в кожній найменшій колонії, є церква як не греко-католицька, то православна. Попи тримають верою в тежоту, а самі живуть розкошно, мають великі докєлєсти, власні доми, автомобілі і гроші в банках.

Серед тих жураждє, наших братів, а знайшов працю за сирому платану, бо лише 14 доларів на місяць. І то ще мусять сати їх продавати. Ву прєзидєнта і треба відограти хоч чо-

В днєх 7 і 8. липня був в Оттаві т. Карвацький з Монреалу і дав два відозви: "Галицький Рєспублікан в 1917 році і тепер" і "Нова економіка пролітаря в С.Р.С.Р.". Публіка була щиро відчепана задоволені і відділ на шім місці складає тов. Карвацькому шпур подяку.

М. Гайдачук, секр.

ПОКЛИК ДО ОДНОСЕЛЬЧАН СЕЛА ГАЛУСІВЦІВ, ПОВ. СТАНИСЛАВІВ, ГАЛИЧИНА.

Транскана, Ман.

Товариші Односельчане! Я отримав листа від комітєту будови "Читальні Прєзидєнт" в селі Галусівці, в яким він відзначає до нас, шоб ми помогли йому збудувати "Читальню Прєзидєнт". Дім має бути збудований по середині села. Ви пам'ятаєте, товариші, як ми колись збудували такий дім, але вінна його зруйнувала. Тепер наш односельчане мусять міститися зі своєю "Прєзидєнт" в комірному. Пригадайте, товариші, як ми колись складали в читальні, брали участь в ріжних нарадах, віддавали один другому охоту до праці та це й восторонній захоували до організації. Ми вийшли з Галичини, прийшла війна і все зникло. Тепер наші брати і сестри не мають де зійтись для праці на освітній і організаційній полі, не мають де зійтись, шоб порадитися між собою незалежно. Ми самі в Канаді переконалися, як то тяжко працювати мандруючи з одного приміщення в друге і почали будувати робітничі доми. Так само тяжко працювати нашим односельчанам. Я в імені цього комітєту звертаюся до всіх вихідців села Галусівці, які перебувають в Канаді і Злучених Державих, шоб поспішили з допомогою нашим братам і сестрам в старому крає. Шоб жертвували, шоб в їх силі, а шим ми не лише поможемо матеріально своїм односельчанам збудувати "Читальню Прєзидєнт", але й додамо їм духа до праці. Вони побачуть, що ми їх не забуваємо. Я почав вже збірку між своїми товаришами та знайомими. Показую лист, який я отримав і дають що то може. По окінченню збірки вилізло імена жертвовальців до "У.Р.В." а також рєстї від вилєнних грошей. Тож вірю, що ми відкликнетесь на мій поклик.

М. Моусеу, Р. О. Трансєона, Ман. З товаришским привітом, М. Мойсеу.

Від Рєдакції. — В виду того, що на сторінках "У.Р.В." час від часу поміщуються відозви до односельчан, чи до відносельчанських комітєтєв, чи від одних до прєзидєнта з допомогою прєзидєнта в старому крає, редакція шим заявляє, шоб вона ніколи віддєлєчальності за такі збірки на себе не бере, бо не знає напрямку тих інституцій, ні людей, шоб ними завдують.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ У ВІННІПЕГУ.

Понєдєлок, 11. сєрпня 1924.

Table with market prices for various goods like flour, oil, and other commodities. Columns include item names and prices.

ІДЬТЕ ВСІ НА ПІКНІК!

ЗАХОДОМ СПІЛЬНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ СТВ. У.Р.Д. І СЕКЦІЙ ЖІНОК-РОБІТНИЦЬ В ВІННІПЕГУ устроєється

В НЕДІЛЮ, 17. СЕРПНЯ Ц. Р. В МОРС ПЛЕЙС ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

На пікніку будуть різні несподіванки, смачні перекуски і холодні напитки, заваби, перерони, перетягання шнуром і т. н. Для танцюючих є велика платформа. До танців буде пригравати першорядна оркестра.

ІДЬТЕ САМІ І КЛИЧТЕ З СОБОЮ СВОІХ ЗНАЙОМИХ! ГОДИ СИДІТЬ ДОМА! ДОСИТЬ НАСИДИЛИСЯ ЧЕРЕЗ ЦІЛУ ЗИМУ. А ТЕПЕР ЛІТО, ТОЖ ВСІ ІДЬМО НА СВІЖЕ ПОВІТРЯ.

ЯК ІХАТИ: — Беріть "Morse Place" стріткарю і їдьте нею аж до кінця, а там товариші вкажуть місце пікніку.

Table with prices for various types of hams and other goods. Columns include item names and prices.

ТОВАРИШКО! ТОВАРИШУ!

З "Українських Робітничих Вістей" ви довідаетесь про світові політичні події, про робітничий всесвітній рух. Але вам треба також читати дещо більше з області науки, літератури. Тому, передплатити собі двотижневий Літостроєвий журнал

"РОБІТНИЦЮ"

що ширить клєсову освіту і знання науки. Матєріял однаково цінний так для робітників, як і для робітниць. Річна передплата \$1.50, піврічна 80 ц. Ширить "Робітницю" скрізь! Передплатуйте і збирайте передплату від інших!

Адресуйте так: THE WORKINGWOMAN UKRAINIAN LABOR TEMPLE Cor. Pritchard and McGregor Sts., — Winnipeg, Man.

ХТО ВИНЕН ЗА ПРОЛЯТУ КРОВ УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН І РОБІТНИКІВ?

Як Ви цікаві знати за що і проти кого воювали та в чиїх інтересах проливали свою кров українські селяни і робітники Галичини, то прочитайте собі інтересну книжку п. н.

ЯК ГАЛИЧАН ВТЯГНУЛИ В КОНТРРЕВОЛЮЦІЮ

Написав її полковник Українських Січових Стрільців, Юліян Чайківський. Ціна книжочки 10 центів. Замовляти посилайте до: UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man.